

Chúa Dò Xét Con

Tv. 138

Chúa đã xét dò con, và Chúa biết ngọn nguồn. Chúa biết

con khi đứng khi ngồi, Con nghĩ gì Ngài thấu suốt từ xa.

1. Khi đi lại hoặc lúc nghỉ ngơi Ngài luôn xem xét.
2. Luôn bao bọc và giữ gìn con toàn thân sau trước,
3. Đi nơi nào Thần Trí Ngài không từng giây theo dõi,
4. Chắp cánh bay từ phía hừng đông hiện lên le lói
5. Con mong thăm: màn tối phải chi phủ che con mãi,
6. Thân con này Ngài đã dệt nên từ trong thân mẫu,
7. Xương con này Ngài có lạ chi dù luôn che kín,
8. Ôi tư tưởng Ngài bí nhiệm thay, huyền vi khôn xiết,
9. Chúa xét dò và cỗi lòng con Ngài nay thông suốt,

1. Mọi lối đường con đi Chúa đâu lạ chi Lối
2. Ngài vẫn đặt tay lên mãi trên mình con, Thần
3. Và biết tìm nơi đâu khuất xa Thần Nhan Dù
4. Tìm đến tận chân mây góc biển trời tây, Tại
5. Sự sáng ở quanh con bỗng trở thành đêm, Mà
6. Cả đến tạt phủ con Chúa cũng tạo nên, Đây
7. Ngài biết từ âm ty lúc thêu dệt nên, Từ
8. Nhiều quá chúng đi thôi đếm sao nổi đây, Nhiều
9. Ngài thử luyện con nên rõ tâm tưởng con, Ngài

1. con khi chưa thốt ra cửa môi Thì
2. *Trí* cao siêu Chúa diệu kỳ thay, Hèn
3. lên thiên cung, Chúa đang ngự đây, Dù
4. đây đôi tay Chúa cũng dịu đưa, Mạnh
5. Chúa coi đêm sáng như ngày thôi, Mãn
6. *con* ca khen biết bao kỳ công Mà
7. trong thai nhi Chúa đã nhìn xem Ngày
8. *hơn* trăm muôn cát biển mọi nơi Tĩnh
9. xem như con bước theo tà gian Thì

1. Chúa đã từ trước am tường rồi.
2. *kém* con hiểu thấu sao tận tường.
3. xuống địa ngục vẫn luôn gặp Ngài.
4. *mẽ* tay Ngài giữ con nào rời.
5. tối cũng nào có chi mịt mù.
6. *Chúa* đã làm khiến con được tường.
7. thán trên đời Chúa ghi định rồi.
8. *giác* con lại vẫn luôn gặp Ngài.
9. kíp dẫn về chính lộ ngàn đời.